

Allah, sizlerden î mân edip sâlih amel işleyenleri, kendilerinden öncekileri yeryüzünde Halîfe kıldığı gibi onları da yeryüzünde Halîfe kılacağını, onlar için seçtiği dinlerini (İslam'ı) yeryüzünde hâkim kılacağını, (geçirdikleri) bu korku durumlarını güvene çevireceğini vaâdetti. Zira onlar yalnız Bana ibadet ederler ve hiçbir şeyi Bana ortak koşmazlar. Her kim de bundan sonra inkâr ederse işte onlar fâsıkların ta kendileridir. ^[Nur 55]

Hizb-ut Tahrir / Endonezya'dan Laik Devlet Başkanlığının Reddedilmesine Dâir Açıklama

H. 26 Receb 1425
M. 11 Eylül 2004
Cakarta

Allah ^[Subhânehu ve Te'alâ] Şeriatı'ne itaat etmeyi ve Allah'a itaatin bir sonucu ve gereği olarak kişisel, toplumsal ve devletlerarası hayatının tüm yönlerini onunla düzenlemesini her bir Müslümana farz kılmıştır. İslâmî İdeoloji'nin, Dîni devletten ayıran, beşerî yasaları uygulayan ve Allah'ın Şeriatini açıkça ihlâl eden laik bir devletin gölgesi altında tatbik edilmesi ise mümkün değildir. Nitekim bugün Müslüman kimseler tarafından yerine getirilen şeyler de sadece salâh, zekât, hacc ve benzeri ibadetlere, yiyecek-giyeceklerle ve ahlâki davranışlara ilişkin hükümlerdir. Yönetimin şekline, ekonomiye, devletlerarası ilişkilere, cezâlara, öğretim siyâsetine ve diğer birçok etkileşimlere dâir hükümler ise İslâmî Devlet [Hilâfet Devleti] olmaksızın gerçekleştirilmesi mümkün olmayan hükümlerdir. Bu da İslâmî Devlet'in ortaya çıkarılmasının ne kadar elzem ve kaçınılmaz olduğunu ve İslâmî Şeriatin kişiler ve topluluklar üzerinde tümüyle tatbiki için infazcı (yürütücü) bir varlığa ihtiyaç duyulması itibarıyla bu varlığı meydana getirmenin farz olduğunu açıkça göstermektedir.

Devletin varlığı da başkanının varlığıyla olur. Bundan dolayı İslam, İslâmî Şeriatı tatbik ederek başkanlık edecek kimseye Bey'at verilmesini emretmiştir. Nitekim geçmişte böyle idi. Rasulullah ^[Sallâllahu 'Aleyhi ve Sellem] döneminden 1924 senesinde Osmanlı Hilâfeti'nin yıkılmasına kadar hep böyle idi. O zamandan beri İslâmî Ümmet Halîfesini kaybedip başsız kaldı. Bir kısmı devletçik olmak üzere elli küsür devlete parçalandı. Bunların başına ise İslam Şeriatini tatbik etmeyen ve hükümlerini yürürlüğe koymayan yöneticiler getirildi.

Allah ^[Subhânehu ve Te'alâ] Kur'an-ı Kerim'de Ulû'l Emr'e (İslam ile yöneten yöneticilere) itaat edilmesini Nîsa Suresi'nin 59 uncu ayetinde emretmiş ve yine âyetlerde Şeriatı tatbik edecek bir Ulû'l Emr'in bulunmasına açıklık getirmiştir. Ona itaat edilmesini Allah ve Rasulü'nün emrine itaat ile bağlamıştır. Dolayısıyla onun ortaya çıkarılması meselesi şer'i bir vecibedir. Diğer taraftan bu Şeriatin tatbikini engelleyen ve laik hükümleri uygulayan kimse de, toplumu ve devleti Allah'a ve Rasulü'ne itaatkâr hale getireceğine kesinlikle isyankâr hale getirmektedir. Allah'a ve Rasulü'ne itaat farz olduğuna göre Allah'a ve Rasulü'ne isyan haramdır.

İslam'da -Allah'ın vaad ettiği- Rahmet ancak Müslüman, mü'min ve takvalı bir başkanın devlete ve topluma İslâmî Şeriatı tastamam ve itaatkârlık üzere uygulamak için liderlik edip İslâmî Şeriatı sahih ve kâmil bir şekilde tatbik etmesi halinde gerçekleşir. Yine böyle bir yönetici, Müslümanları kulluğu titizlikle yerine getirmeye ve helâl yiyecek ve giyecekleri tercih etmeye, avret yerlerini örtmeye, sâlih ameller işlemeye ve hayatın ölçüsü olarak İslâmî hükümleri almaya teşvik eder. Yaşamın ahlâki açıdan düzelmesi ve toplumda güvenlik, barış, istikrar ve refahın sağlanması için de devlete başkanlık eder. Eğitim ve sağlık hizmetlerini sağlamada, ulaşım, taşımacılık ve iletişimde kolaylık göstermede ve insanların su ve elektrik gibi ihtiyaçlarını karşılamada, işlerini dürüstlikle ve emânete hıyanet etmeyerek yapan yönetim adamları sayesinde ve imkânlar dahilinde elinden geleni ardına koymaz. Toplumun farklı ve çok-türlü sorunlarını ele alır. Müstehcen yayınları, kumarı ve benzeri pislikleri yasaklar. İhtilas (zimmete para geçirme) ve benzeri suçları cezalandırır. Ekonomiye geliştirerek, istihdam ve yatırım alanlarını harekete geçirerek iş fırsatları oluşturur. İnsanlar

arasında elit bir zümre (mutlu azınlık) bulunmasın ve ekonomide refah yönünde süreklilik sağlansın diye her çeşit tefeciliği yasaklar ve servetlerin biriktirilmesini engeller.

Tüm bunlara binaen her ikisi de insanların seçimiyle başa gelmelerine rağmen, İslam'daki başkanlık ile Batılı demokratik ideolojideki başkanlık arasında apaçık bir fark vardır. Bununla birlikte Batılı sistemde başkan, insanların arzularına göre kabul edilmiş yasaları tatbik eder. Çünkü o sistemde insanlar yasaları oluşturma yetkisine sahiptirler. Böylece devlet başkanı, Şeriate aykırı olsa bile, milletvekillerinin mecliste kendi istek ve arzularına göre çıkardıkları yasaları uygulamak mecburiyetindedir. Bir başka ifadeyle demokratik sistemde devlet başkanı devlete başkanlık eder ve bu esnâda insanların işlerini laik küfür yasalarıyla yürütür, İslamî Şeriatin hükümleriyle değil!

İslam'a gelince; Siyâde Şeriatidir. Yâni yüce ve mutlak hâkimiyet Allah ^[Subhânehu ve Te'alâ] ya aittir. Neyin helâl neyin haram olduğuna, neyin hak neyin bâtıl olduğuna, neyin iyi neyin kötü olduğuna, neyin güzel neyin çirkin olduğuna karar veren, hükmeden ancak ve sadece Allah ^[Subhânehu ve Te'alâ] dir.

Hiç Yaratan bilmez mi? O Latîf ^[Her şeyi inceden inceye bilen] **dir, Habîr** ^[Her şeyden haberdar olan] **dir.** ^[el-Mulk 14]

O, 'Alîm ^[Her şeyi bilen] ve Hakîm ^[Hikmet sahibi olan] dir. Nelerin olduğunu, neleri oluyor bulunduğunu ve nelerin olacağını bilendir. Allah ^[Subhânehu ve Te'alâ] Muhammed ^[SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem] e tastamam Şeriatini göndermiş ve nîmetini tamamlamıştır:

İşte bugün, sizin için Dîninizi ikmâl ettim

(kemâle erdirdim) ve üzerinize olan nîmetimi tamamladım ve sizin için dîn olarak (yalnızca) İslam'a râzı oldum. ^[el-Mâide 3]

Allah'ın indirdiği hükümlerden ibaret olan bu Şeriatte, ibâdete, mîrasa, ahlâka ve menatı (konusu) değişmeyen diğer işlere ilişkin birçok tafsilat vardır. Ayrıca menatı değişen işlere ilişkin genel hükümler ve külli (kapsamlı) kâideler vardır. Hükümler istinbât eden (çıkaran) müctehidler de tüm zamanlarda ve mekânlarda bu hükümleri gerçekleşen olaylar üzerine indirgeyebilir, işleri düzenleyebilir ve olası tüm problemleri böylece çözebilirler.

Hâkimiyeti, mutlak ve üstün olarak Şeriate veren İslam, aynı zamanda Sulta'yı (otoriteyi) ise Ümmete vermiştir. Bu da Ümmetin başkanını yâni Halîfesi'ni seçmesini, ona bey'at vermesini, onu muhasebe etmesini ve gerektiğinde onu azletmesini sağlamaktadır. Çünkü İslam'da başkanlık (Hilâfet) görevi beşerî bir görevdir ve Hâlife mâsum (günahsız, yanlışsız) değildir. Nitekim diğer tüm insanlarda olduğu gibi isabet etme ve hata etme niteliği vardır. İşte bunun içindir ki Ümmet, şer'i şartları üzerinde taşıyan bir başkan seçer.

Buna göre, aşağıdaki hususları dikkate alarak başkanı seçmek zorundayız:

1. Yalnızca in'ikad şartlarını üzerinde taşıyan kimse başkan seçilir ki bunlar; Müslüman olması (kâfirin başkan olması haramdır), erkek olması (kadının başkan olması haramdır), bâliğ (ergenlik çağına girmiş) olması, âkil olması (deli olmaması), âdil (adâletli) olması ve hür olması (köle olmaması)dır. Ayrıca devlet başkanlığı olarak kendisine verilen bu emâneti taşımaya muktedir olması da gerekir. Bununla beraber, efdâliyet şartlarını üzerinde taşıması halinde seçilmesi daha evlâ olur ki bunlar; müctehid olması, şecaatli (cesur) olması, siyâsi mahârete (uyanıklığa) sahip olması ve Kureyşî olması gibi şartlardır.
2. Başkan seçilecek kişi devleti kâfirlerden, onların nüfuzlarından ve etkilerinden koruyabilmeli, ülkenin güvenliğini kâfirlere bağımlı hale getirmemeli ve aldığı kararlarda kâfirlerin nüfuzundan etkilenmemelidir. Bir başka ifadeyle başkan, sahtesini değil gerçek bağımsızlığı oluşturmaya muktedir olmalı ve ister toplumsal, siyâsî, ekonomik, kültürel veya güvenlik bakımından olsun isterse diğer bakımlardan olsun, ülkeyi yabancı güçlerin nüfuzuna ve hegemonyasına bırakmamalıdır.
3. Başkan evvelâ ve dâima İslâmî Şeriatî bütüncül ve devamlı bir şekilde derhal uygulamalı ve sadece ondan râzı olmalıdır. Nitekim tedricen (hemen ve tamamen değil de aşamalı olarak uygulamaya), tâcile (ertelemeye) veya benzer bir şeye mâzeret bulamasın diye hükümleri tamamen ve derhal uygulaması için gereken tüm yetki kendisine verilmiştir.

Sonuç olarak, mesele Ümmete kalmıştır. İslâmî Şeriatî hiçe sayarak kaosu sürmesi için ülkeyi zâlim uşakların ellerine bırakıp laik küfür sistemlerinin nüfuzuna terk mi edecek, yoksa İslâmî Devleti kurup Allah'ın indirdikleriyle yöneten ve Şeriatî tamamıyla tatbik eden takvalı bir Müslüman yönetici mi seçecek?

Bunun içindir ki otoritenin sahipleri olmaları itibariyle Endonezya'daki Müslümanların bu konuya fazlaca ehemmiyet göstermeleri gerekir. Zîra başkanlık seçiminin zamanı oldukça yakındır. Üstelik yukarıda belirtilen şartları tamamen üzerinde taşıyan bir başkana sahip olmak ve onu da laik küfür sistemleri yerine İslâmî Şeriatî kurmak ve ülkeyi **İslâmî Hilâfet Devleti** gölgesinde birleştirmek üzere hazırlamak, seçmek ve bey'at vermek için uğraşmaya hırs göstermeleri gerekir.

Ey Müslümanlar!

İşte seçim zamanı! Öyleyse laikliği reddederek hayrı seçin ve İslâmî Şeriatî tercih edin!

Muhammed İsmâil Yusanto

Hizb-ut Tahrir

Endonezya Resmi Sözcüsü

Adres: Gedung Fuyinto-Sentra-Mampang Lt. 2 Jl. Mampang Prapatan Raya No 28
Jakarta Selatan 12790, Indonesia
Cep telefonu: 0811119796
Telefon/Faks: (62-21) 79191263
E-mail: ismaily@telkom.net
info@al-islam.or.id
Web: www.al-islam.or.id

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.al-ummah.org